

اثربخشی آموزش جرئت‌ورزی بر پرخاشگری، ابراز وجود و خودکارآمدی دانش آموزان مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک در سال ۹۸-۹۷

نصرالله زنگنه

کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی آموزش جرئت‌ورزی بر پرخاشگری، ابراز وجود و خودکارآمدی دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک در سال ۹۸-۹۷ بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش‌آموزان کم‌جرئت مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ در حال تحصیل بودند. نمونه تعداد ۱۰۰ نفر از دانش‌آموزان کم‌جرئت مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک که به‌طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (۵۰ نفر آزمایش و ۵۰ نفر کنترل) جای گرفتند. روش این پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی به‌صورت پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه جرئت‌ورزی گمبریل و ریچی (۱۹۷۵)، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) و پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر (۱۹۸۲) بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها علاوه بر روش‌های توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد)، از روش آماری تحلیل کواریانس استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که آموزش جرئت‌ورزی بر پرخاشگری، ابراز وجود و خودکارآمدی دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک مؤثر است. همچنین نتایج نشان داد که آموزش جرئت‌ورزی بر پرخاشگری، ابراز وجود و خودکارآمدی دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول شهرستان باغملک در مرحله‌ی پیگیری یک‌ماهه نیز مؤثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آموزش جرئت‌ورزی، پرخاشگری، ابراز وجود، خودکارآمدی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۹، صفحات ۱۶۲-۱۴۵